

Arrest

**nr. 66 667 van 15 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. MEULEMANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Oslare (Bujanoc), Zuid-Servië. U bezit de Servische nationaliteit. Tijdens een manifestatie in Bujanoc in 1981/1982 werd u als gewone deelnemer aangehouden door de politie. U werd voor uw deelname aan deze manifestatie toen tot vier maanden gevangenisstraf veroordeeld, welke u uitzat in de gevangenis van Leskovc. Sinds de Kosovo-oorlog en het gewapend conflict in Zuid-Servië kent u psychische problemen. Tijdens de oorlog vielen Serviërs meermaals bij u thuis binnen en werd u met een wapen bedreigd. U heeft

hoofdpijn, valt vaak flauw en heeft nachtmerries. Sinds 1999 raadpleegde u geregeld meerdere neuropsychiaters in Servië. U kreeg medicatie voorgeschreven, welke maar gedeeltelijk hielp. U had onvoldoende financiële middelen om betere medicatie te betalen. Uw echtgenote M. E. (...) heeft sinds ongeveer 1995 problemen aan haar nieren. Vier jaar geleden werd ze voor het eerst geopereerd. Hoewel uw echtgenote haar medisch boekje had, betaalde u hiervoor toch 3.000 euro. De arts vroeg dit als smeergeld. U stelt dat dit een courante manier van werken is in uw land. Voor uw vertrek naar België in januari 2011 stelde een arts in Belgrado dat een nier verwijderen de enige oplossing voor uw echtgenote zou zijn. U stelt tevens dat u uw land verlaten heeft omwille van de economische toestand in uw land. Er is amper werk en de lonen zijn er laag. In de hoop voor u en uw echtgenote een betere behandeling te vinden, verlieten jullie op 5 januari 2011 Servië, richting België waar u op 11 januari 2011 asiel vroeg. Kort na uw aankomst in België vervoegden uw minderjarige zoon L. (...) en uw meerderjarige zoon B. (...) (O.V. 6.771.109) u. Bij uw terugkeer vreest u een boete of celstraf omdat u langer dan volgens uw reisdocumenten werd toegestaan (drie maanden) in het buitenland verbleef. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart en paspoort, alsook die van uw echtgenote, uw rijbewijs, de medische boekjes van u en uw echtgenote, een Belgisch medisch attest (wat slechts ten dele duidelijk leesbaar is) volgens welke u depressieve neigingen heeft en meerdere Servische medische attesten betreffende de gezondheidsproblemen van uw echtgenote.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming blijkt. U verklaarde Servië verlaten te hebben in de hoop een betere en betaalbare behandeling te vinden voor de gezondheidsproblemen van u en uw echtgenote. Verder wees u op de slechte economische toestand van uw land. Vooreerst dienen de nodige vraagtekens gesteld te worden bij uw beweerde psychische problemen als gevolg van de oorlogen in uw regio. Zo kan u, hoewel u sinds 1999 frequent (aanvankelijk om de twee weken en nadien om de één à twee maanden) meerdere neuro-psychiaters bezocht, geen enkel medisch attest van deze artsen voorleggen (CGVS, p.6). Gevraagd welke diagnose deze artsen stelden, bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p.5-6). U noemde enkel de symptomen: nachtmerries en hoofdpijn te hebben en flauw te vallen (CGVS, p.5). Met uitzondering van één voornaam kende u geen enkele naam van de artsen die u geregeld raadpleegde (CGVS, p.5). Hoewel u verschillende soorten medicatie nam, kon u slechts één medicijn noemen (CGVS, p.6). Verder dient vastgesteld te worden dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repte over uw psychische problemen. Als vluchtmotief haalde u enkel de gezondheidsproblemen van uw echtgenote aan en het feit dat u onvoldoende financiële middelen heeft. Naast deze aangehaalde problemen verklaarde u uitdrukkelijk geen andere problemen gekend te hebben (DVZ vragenlijst, vraag 5 en vraag 8). Hiermee geconfronteerd stelde u enkel dat u meent dat niet al uw verklaringen werden genoteerd (CGVS, p.5). Uw verklaringen werden u echter op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgelezen en u ondertekende deze ter goedkeuring. Het door u voorgelegde Belgische medische attest is niet van aard uw geloofwaardigheid omtrent uw psychische problemen als gevolg van de gewapende conflicten in uw regio te herstellen. Vooreerst is het slechts gedeeltelijk leesbaar en maakt het gewag van depressieve neigingen als gevolg van traumatische gebeurtenissen. Er kan echter geenszins uit afgeleid worden welke traumatische gebeurtenissen het betreft. Bovendien bevat een attest van een therapeut die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid slechts een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde psychische problemen omwille van de oorlogen in uw regio. Wat betreft de gezondheidsproblemen van uw echtgenote (problemen aan de nieren; welke gestaafd door meerdere medische attesten) dient vastgesteld te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Voor een beoordeling van medische problemen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of diens gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw echtgenote in Servië werd behandeld (CGVS, p.7). Wat betreft het feit dat de arts smeergeld vroeg, dient vastgesteld te worden dat corruptie in Servië een wijdverspreid fenomeen is dat geenszins etnisch is geïnspireerd. U verklaarde eveneens dat iedereen in Servië hierdoor getroffen wordt (CGVS, p.7). De Servische autoriteiten zijn zich bewust van dit probleem en ondernemen stappen in de strijd tegen corruptie. Zo werd oa een anti-corruptie agentschap opgericht in januari 2010 en worden

lokale actieplannen opgezet. In de zomer van 2010 werden trouwens enkele artsen aangehouden op verdenking van omkoping. Wat betreft het feit dat u de gezondheidskosten niet langer kon dragen en uw verklaringen aangaande de slechte economische toestand van uw land, waarbij u wijst op het feit dat er weinig werk is en dat de lonen laag liggen, dient vastgesteld te worden dat dit motieven zijn van louter financieel-economische aard welke niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie valt. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft uw vrees bij terugkeer naar Servië problemen (een opsluiting of een boete betalen) te zullen krijgen met Servische autoriteiten omwille van het feit dat u langer dan drie maanden in het buitenland verbleef, dient gewezen te worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd) dat er in Servië geen straffen staan op het langer dan drie maanden in het buitenland verblijven. In januari 2008 werd een hertoelatingsovereenkomst tussen Servië en de Europese Unie van kracht waarin de terugkeer van illegale immigranten naar Servië wordt geregeld. Deze overeenkomst is in vele gevallen een verderzetting van oudere bilaterale akkoorden tussen Servië en de lidstaten van de Europese Unie waarin de terugkeer reeds was geregeld. Ook heeft het bureau voor mensen-en minderhedenrechten van de Servische regering sinds februari 2006 een kantoor van hertoelating op het Nikola Tesla vliegveld van Belgrado. Personen die naar Servië terugkeren onder de hertoelatingsovereenkomsten dienen zich bij dit kantoor te melden, waar ze geïnformeerd worden over hun status en waar ze worden ondersteund bij hun hertoelating. Personen die terugkeren naar Servië krijgen bovendien een bedrag van de lokale sociale zorgcentra zodra zij op hun plaats van oorsprong aankomen. Verder voorzien meerdere organisaties (niet-gouvernementele en gouvernementele), zoals de Internationale Organisatie voor Migratie en het Rode Kruis, ondersteuning bij de terugkeer van illegale immigranten. In 2010 bevestigde de Servische regering dat de hertoelatingsakkoorden nog steeds van toepassing zijn.

Tot slot verklaarde u dat uw opsluiting van 1981/1982 niets te maken heeft met uw vlucht uit Servië in 2011 (CGVS, p.9).

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en die van uw gezinsleden staat immers niet ter discussie.

In het kader van de asielaanvragen van uw echtgenote en uw zoon B. (...) werden eveneens weigeringsbeslissingen genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van de echtgenote van eerste verzoekende partij, zijnde tweede verzoekende partij, verwijst integraal naar de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft, steunt op dezelfde asielmotieven als deze aangebracht door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen halen in een enig middel de schending aan van “de beginselen van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht in bestuurszaken, artikel 1 A van de Vluchtelingenconventie en de hoorplicht”. Elders in het verzoekschrift menen verzoekende partijen tevens dat de commissaris-generaal een schending heeft begaan van de formele motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.1. Verzoekende partijen betogen dat de hoorplicht ernstig werd miskend, minstens elkeen recht heeft op een tegensprekelijk debat, en de materiële motiveringsplicht manifest werd geschonden, doordat er zich tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal onregelmatigheden zouden hebben voorgedaan die onbetwistbaar hebben geleid tot een negatieve beslissing.

Verzoekende partijen beweren ten eerste dat het onderzoek van de Commissaris-generaal onvolledig is, nu door verwerende partij geen rekening werd gehouden met het door eerste verzoekende partij aangegeven "*startprobleem*", met name het gegeven dat eerste verzoekende partij door haar veroordeling en opsluiting in 1982 niet aan werk kon geraken. Verzoekende partijen merken op dat dit belangrijk element niet door verwerende partij werd genoteerd – dit in tegenstelling tot de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst – en dat hier evenmin op in is gegaan tijdens het interview. Verzoekende partijen verduidelijken verder dat zij in hun land van herkomst worden gediscrimineerd doordat zij, naar aanleiding van de veroordeling en opsluiting van eerste verzoekende partij omwille van haar deelname aan manifestaties waardoor zij niet aan werk zou geraken en het door de artsen gevraagde smeergeld niet meer zou kunnen betalen, geen aanspraak kunnen maken op betaalbare medische hulp, wat een onaantastbaar mensenrecht uitmaakt. Zulke vorm van discriminatie beperkt de bestaansmogelijkheden en toekomstperspectieven van verzoekende partijen, zodat zij in een positie van minderwaardigheid en onzekerheid terecht komen wat neerkomt op een vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, zo stellen verzoekende partijen. Verzoekende partijen verbazen zich erover dat dit belangrijk element niet naar behoren werd onderzocht of genoteerd door verwerende partij, aangezien dit nochtans wel werd genoteerd in de voorbereidende vragenlijst opgemaakt voor het Commissariaat-generaal bij de Dienst Vreemdelingenzaken

Ten tweede zou het gehoor bij het Commissariaat-generaal behept zijn met onregelmatigheden door de afwezigheid van een psycholoog/psychiater ten gunste van eerste verzoekende partij tijdens dit interview, hoewel de raadsman van verzoekende partijen bij aangetekend schrijven d.d. 28 maart 2011 uitdrukkelijk om deze assistentie heeft verzocht.

Om bovenstaande redenen, menen verzoekende partijen dat de zaak opnieuw dient te worden verwezen naar het Commissariaat-generaal.

2.2.2.2. Wat betreft de bewering van verzoekende partijen dat verwerende partij met het "*startprobleem*" geen rekening heeft gehouden en dat dit zelfs niet werd genoteerd, oordeelt de Raad dat zulk argument feitelijke grondslag mist. Uit het gehoorverslag en uit de bestreden beslissing blijkt immers dat verwerende partij wel degelijk alle door eerste verzoekende partij aan bod gebrachte elementen wel degelijk heeft onderzocht en meer in het bijzonder het door verzoekende partijen vermelde "*startprobleem*". Verwerende partij blijkt grondig te zijn ingegaan op de arrestatie en veroordeling van eerste verzoekende partij, zoals de inhoud van het gehoorverslag weergeeft (administratief dossier, stuk 3a, gehoorverslag d.d. 29 maart 2011, p. 8-9). Deze verklaringen werden tevens weergegeven in het feitenrelaas en besproken in de motivering van de bestreden beslissing. De Raad merkt echter op, zoals verwerende partij in haar bestreden beslissing en in haar nota eveneens stelt, dat eerste verzoekende partij tijdens haar gehoor echter zelf expliciet toegeeft dat haar veroordeling tot vier maanden effectieve gevangenisstraf omwille van haar deelname aan bepaalde politieke activiteiten geen uitstaans heeft met de redenen waarom zij haar land is ontvlucht: "*Ik ben 50 jaar oud en mocht nooit werken, stond op een zwarte lijst bij hen. Wat voor lijst is dat dan? Serviërs hadden mij niet graag omdat ik deel nam aan die manifestaties. Dat is geen reden om vandaag naar hier te komen. Ik ben nu ziek en kan niet goed voor mezelf zorgen.*" (administratief dossier, stuk 3a, gehoorverslag d.d. 29 maart 2011, p. 9). Verzoekende partijen kunnen bezwaarlijk beweren dat met het *post factum* in hun verzoekschrift bestempelde cruciale "*startprobleem*" geen rekening werd gehouden bij de beoordeling van de gegrondheid van hun asielaanvraag of dat dit niet werd genoteerd. Eerste verzoekende partij geeft zelf aan dat de arrestatie begin de jaren tachtig geen uitstaans heeft met de motieven waarom zij haar land van herkomst heeft verlaten, wat dient te worden samen gelezen met haar verklaring bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, stuk 13a, p. 2, vraag 5) dat hij was tewerkgesteld als zelfstandig landbouwer en de bewering "*tot nu toe kon ik mijn familie onderhouden maar nu ben ik daarvoor te oud*". Het op negenenveertigjarige leeftijd (eerste verzoekende partij werd geboren in 1962) op basis van deze leeftijd oordelen een einde te moeten stellen aan deze zelfstandige activiteit waardoor niet langer kan worden voorzien in het onderhoud van het gezin kan niet worden gelijkgesteld

met het in haar land van herkomst verstoken worden van inkomsten of met het haar onmogelijk gemaakt worden ook maar enige vorm van bedrijvigheid te ontwikkelen.

Waar verzoekende partijen vervolgens de besteden beslissingen bekritisieren in de zin dat de door hen uitdrukkelijk gevraagde bijstand van een psycholoog/psychiater niet werd verschaft tijdens het interview van eerste verzoekende partij, merkt de Raad ten eerste op dat eerste verzoekende partij bij aanvang van haar gehoor hier geen opmerkingen over heeft geformuleerd. Ook bij de vraag op het einde van het interview van eerste verzoekende partij of zij nog enige toevoegingen had, heeft zij nagelaten hier een opmerking over te maken (administratief dossier, stuk 3a, gehoor d.d. 29 maart 2011, p. 2 en 9). Daarenboven blijkt uit de inhoud van het gehoorverslag dat eerste verzoekende partij de aan haar gestelde vragen op uitvoerige wijze heeft kunnen beantwoorden. Uit het gehoorverslag blijkt geenszins dat eerste verzoekende partij omwille van de afwezigheid van psychologische en/of psychiatrische bijstand problemen heeft ondervonden bij het uiteenzetten van haar asielrelaas. Verzoekende partijen werken overigens in hun verzoekschrift op geen enkele wijze uit op welke wijze de afwezigheid van een psycholoog/psychiater de motivering in de bestreden beslissingen dan wel zou hebben kunnen beïnvloeden.

Waar verzoekende partijen stellen dat in hoofde van eerste verzoekende partij de hoorplicht ernstig werd miskend, minstens dat zij recht hebben op een tegensprekelijk debat, wijst de Raad erop dat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). *In casu* blijkt dat eerste verzoekende partij op het Commissariaat-generaal werd gehoord op 29 maart 2011 (administratief dossier, stuk 3a). Derhalve heeft zij de kans gehad haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan een schending van de hoorplicht niet worden aangenomen. Er bestaat daarenboven evenmin een verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat zij niet aantoonbaar hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

De Raad komt derhalve tot de conclusie dat er geen sprake kan zijn van onregelmatigheden tijdens de afname van het gehoor op het Commissariaat-generaal.

2.2.3. Waar verzoekende partijen stellen dat verwerende partij niet twijfelt aan de corruptie van de Servische artsen en dat zelfs bij twijfel dit steeds in het voordeel van de asielzoekers moet worden geïnterpreteerd, wijst de Raad er evenwel op dat de bestreden beslissingen zelf gewag maken van het feit dat deze corruptie aan de Servische autoriteiten bekend is en deze hiertegen zelfs de nodige maatregelen nemen. Deze motivering wordt door verzoekende partijen ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.4. Ook de motivering betreffende het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van de door eerste verzoekende partij in zijn land van herkomst voorgehouden psychische problemen ingevolge de gebeurtenissen tijdens de Kosovaarse oorlog worden door verzoekende partijen niet aangevochten en bijgevolg eveneens als onbetwist en vaststaand beschouwd.

In casu kan verwerende partij terecht besluiten dat de medische problemen van tweede verzoekende partij en de voorgehouden geringe financiële mogelijkheden van verzoekende partijen – rekening houdende met het gegeven dat tweede verzoekende partij in Servië reeds de nodige medische behandeling kreeg en met de vaststelling dat door de Servische autoriteiten tegen de corruptie van artsen wordt opgetreden, motieven die niet worden aangevochten – geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Verwerende partij preciseert hierbij dat verzoekende partijen inzake medische problemen een machtiging tot verblijf dienen te richten aan de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, wat verzoekende partijen overigens hebben gedaan, zoals blijkt uit de stukken aangehecht aan het verzoekschrift.

2.2.5. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat helemaal niet is gemotiveerd en dat niet is onderzocht waarom hen de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.2.6. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT